

[Albertsen.]

deles således, at der bliver $\frac{1}{3}$ til staten, hvor den gamle lov havde 50 pct. og forslaget oprindeligt 40 pct., og $\frac{2}{3}$ til kommunerne. Denne ændrede fordeling skulle alt andet lige medføre, at provenutabet som følge af lovens ikrafttræden den 1. januar 1965 for kommunernes vedkommende i årets første kvartal skulle blive dækket helt ind. Jeg skal senere vende tilbage til betænkningens ordlyd herom, hvad det fremtidige angår.

Endelig er lovens § 19, stk. 2, ændret, ikke i princippet, men udelukkende påvirket af, at denne afgift faktisk kun virker for årets 3 sidste kvartaler. Sætserne for afgiftslempelsen må selvfølgelig sættes i forhold dertil.

Jeg skal anbefale de stillede ændringsforslag, som hele udvalget er enigt om.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at det grundlag, som nu skabes for hele vor forlystelsesbranche og herunder navnlig for filmsbranchen, håber jeg vil give alle berørte parter et bæredygtigt arbejds- og eksistensgrundlag. Jeg er ganske klar over, at man fra filmsbranchens side helst havde set, at forlystelsesskatten omgående var blevet ophævet. Alligevel tror jeg, at branchen på baggrund af det vi møder på alle områder — ønsker om på den ene side skattelettelse og på den anden side udgiftsforøgelse — må være særdeles tilfreds med det opnåede resultat. Jeg mener faktisk, at resultatet er så godt, at den højtærede finansminister egentlig fortjener en Bodil fra filmsbranchen. Nu er det op til branchen selv at indstille sig på de ændrede arbejdsvilkår, der bydes den, og optage konkurrencen med alt det andet, der påkalder folks opmærksomhed. Her synes jeg branchen må vise mere initiativ i form af differentieret prispolitik, måske en bedre udnyttelse af lokaler og mere idégridom for at få folk i tale, få folk i biografen.

Det andet, jeg gerne vil understrege her ved anden behandling af lovforslaget, er de problemer, som afgiftsophævelsen rejser for kommunerne efter den 1. april 1965. Her har vi i udvalget, som det fremgår af betænkningen, fået en række henvendelser fra navnlig større kommuner, der jo i udpræget grad er dem, der mærker indtægtstab. Som det måske erindres, pegede

jeg ved første behandling på, at løsningen i så henseende kunne ligge i en regulering af selskabsskatterne; der er jo en meget nøje sammenhæng mellem selskabernes placering og de større biografers placering. Imidlertid har den højtærede finansminister uanset en vis forhåndssympati for den her rejste tanke ikke ment, at det er hensigtsmæssigt nu for et enkelt områdes vedkommende at ændre fordelingen mellem statens og kommunernes indtægter.

Jeg vil gerne understrege, at den gruppe, som jeg repræsenterer, vurderer betænkningens ordlyd om en forhandling herom som et løfte om, at de særligt berørte kommuner får en erstatning for de ikke ubetydelige indtægtstab, de her lider. Det drejer sig for Københavns vedkommende om 5-6 mill. kr., for Frederiksberg om godt og vel 1 mill. kr., for Århus om 600.000-700.000 kr. o. s. v. Vi opfatter betænkningens ordlyd som et løfte om en sådan forhandling og forventer, at der også kommer et resultat ud heraf.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag.

Holger Hansen: Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag. Jeg skal i øvrigt ikke gå i enkeltheder med hensyn til de enkelte bestemmelser, der jo er for overgangsbestemmelser at regne, men jeg vil gerne ved denne lejlighed takke den højtærede finansminister for den gode vilje til at følge førstebehandlingens ønsker om en fuldstændig afvikling op. Vi hjalp jo den højtærede minister på vej, og her er så resultatet: vi fjerner en tosset skat og gør dermed vort skattesystem en lille smule enklere, og det er da altid noget.

Det, der for de fleste af ordførerne var et problem ved førstebehandlingen, var lovforslagets konsekvenser for kommunerne. Ophævelsen af forlystelsesskatten pr. 1. januar får ikke nogen betydning i indeværende finansår, og hvad der så skal ske fremefter, skal afgøres senere. Det ærede medlem hr. Albertsen var inde på spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne fremover skulle have kompensation på anden vis. Jeg vil gerne herom — uden i øvrigt at foruddiskontere mit partis stilling til denne sag — sige, at når der i betænkningen står:

„Om og i hvilken udstrækning kommunerne derefter skal have kompensation